

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Suroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Crucea învață.

Oprește-te în fața crucii. Ascultă cu zăbierie căci te învață. Îți desvăluiește tainele cele mai ascunse ale ființei tale.

1. De unde vii, unde mergi? De la Dumnezeu vii, căci El te-a creat, la Dumnezeu te duci, căci pentru El te-a creat. Deci privește numai sus, tot în sus!

2. Cât e de scump sufletul tău! Un Dumnezeu din măririle cerurilor pe pământ s'a pogorit, ca să se răstignească, a făcut imposibilul, ca răstignit pe cruce să moară pentru tine. Cu ajutorul crucii mântuiește-ți sufletul.

3. Cât de mare este răutatea păcatului. Ca pe tine să te scoată din jugul lui, Fiul lui Dumnezeu a trebuit să moară. Altcum nici odată nu ai fi putut câștiga cerul cel frumos, pentru

totdeauna ai fi suferit chinurile iadului. Rupe toate legăturile păcatului. Rezistă până în sfârșit, crucea te va ajuta.

4. Cum îți vei putea mântui sufletul? Citește de pe cruce, învață. Urmând pe Isus te vei mântui. Roagă-te, muncește, rabdă și iubește. Iată viața lui Isus celui răstignit. Urmează-L!

5. Ascultă învățăturile crucii:

Bărbaților, iubiți-vă muierile voastre și copiii voștri cum și eu am iubit Biserica și viața mi-am dat pentru dânsa. În credință și iubire până la moarte: ce a legat Dumnezeu, omul să nu despartă.

Priveghiați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită. Grijiiți-vă unul de altul și de copiii voștri, rugați-vă împreună și unul pentru altul, căci unul pentru altul va trebui să dați socoteală.

Cinstește pe preotul tău, căci am zis: cine pe voi

vă ascultă, pe mine mă ascultă, cine pe voi vă urește, pe mine mă urește.

Dacă dai împăratului ce-i a împăratului, pentru ce nu dai lui Dumnezeu ce-i a lui? Casa Domnului se cuvine să fie sfântă, frumoasă și curată, iar muncitorul este vrednic de plata sa.

6. Cuvintele Crucii către tine:

Să nu-ți fie frică de aceea, ce va trebui să pătimești. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții. Nime nu va fi încununat, numai acela, care s'a luptat. Dacă inger din cer ar vesti altceva, decât învățăturile mele, să nu-i crezi. Roagă-te, muncește, rabdă și iubește și atunci vei putea zice și tu în ceasul morții tale: Părinte în mâinile tale îmi dau sufletul.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

C R U C E A .

Azi, când sf. Biserică ne pune înaintea ochilor noștri Crucea ni se prezintă Isus, care suferă: Iată lemnul Crucii! Și marele vestitor al lui Isus cel răstignit zice: Evrei semne și minuni cer, iar grecii înțelepciune, iar noi îl vestim pe Isus cel răstignit, evreilor sminteală, păgânilor nebunie, iar pentru noi Hristos puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

A) Ce așteptați semne și minuni? Evreii așteptau nu un sârman învățator ambulant, nu un păstor sufletească, ci un conducător politic, împărăția pământească a regelui David, împărăția lumii. Ei așa au socotit, că nu au nevoie de îndreptare, de curățenie sufletească, ei au socotit că ajunge ca să se spele de multe ori pe zi la mâini, ajunge postul, dârnicia, fapte fără credință și multe jertfe ale vechiului testament.

Răspund: Crucea este altar. Isus, fiul lui David nu se războiește cu puteri pământești, ci acum își duce lupta împotriva întunerecului, păcatului și iadului și strigă în lumea care se sbate după pâine și putere: „*Privește la Crucea mea și vezi ce e păcatul!*”. Păcatul este întrebarea întrebărilor! Mântuiește-ți sufletul! Privește ce a făcut păcatul din mine! Un Dumnezeu răstignit.

Ce a adus în lume poporul mizeriei? Păcatul unui om. Și după primul celelalte: abia la câțiva pași de poarta paradisului: Cain, care și ucide fra-

tele, fărădelegea generalizată între oameni, poporul, mândria cu turnul din Babilon, păgânismul și azi... multe păcate ale popoarelor creștine. Hristos vrea să mântuiască pe om din strînsoarea mortală a cleuii mai mare dușman al lui. Acolo stă Crucea în mijlocul timpurilor și își împărțește binecuvântările sale asupra trecutului, asupra lui Adam și asupra viitorului; câștigă suflete din toate timpurile, din toate neamurile, ca săi ducă în împărăția Tatălui său: „*Părinte, privește la Fiul Tău, de mii de răni sângerez, nimic n'a rămas nesfărâmat din trupul meu, întunerecul infernal al suferințelor cași o sarcină nespuse de grea apasă asupra sufletului meu și moartea amară. Pentru sângele meu cel sfânt, pentru ranele mele iartă tuturor oamenilor toate păcatele mele și îi primește pe ei de fii tăi*”. Ce semne ne mai trebuiesc? Crucea este altar, altarul nostru, pe care noi aducem singura noastră jertfă, în toate zilele, pe Isus Hristos, veșnica noastră jertfă.

B) Păgânii caută înțelepciunea. Viața lor este o veșnică căutare a adevărului, aranjarea cât se poate de bine, de frumos și plăcut a vieții. Predicatori, filosofi, poeți, artiști, pictori, advocați și mari conducători de armate, se nășteau în număr mare, totuși lumea era infectată de bacilul desfrâului și lumea păgână era un material putred. A venit Crucea, a luat sub ocrotirea sa știința și

arta... iar împărățiile păgâne au dispărut, după ce 300 de ani au persecutat pe Hristos.

Crucea este amvonul. Sf. Pavel în Atena, pe Aeropag, vorbește despre Dumnezeu necunoscut, predică părerea de rău, judecata și sfârșitul lumii.

1. Păgâni învățați, nu v'am adus vouă cuvinte scilipitoare, goale și învățate. De pe Cruce Vă vorbește vouă mărturia veșnică înțelepciunii, care nu se schimbă și vorbește adevăruri nepieritoare! Al nostru Dumnezeu, este un Dumnezeu mândru, care nu suferă în apropierea lui alți Dumnezei, singur vrea să fie închinat și preamărit! Dumnezeu nostru cel răstignit.

2. Cinstită adunare, nu v'am adus vouă datini și obiceiuri păgânești, ci pe Isus cel răstignit. Înzădar veți vorbi despre știință, bunătate, frumusețe, bucurie... vorba goală nu vă vîndecă ranele sufletești ale omului căzut. Omule, ai păcătuit coroana ta regească a căzut în praf, porțile raiului fericit s'au închis înaintea ta. Înzădar muncești și lucrezi, înzădar îți supui puterile naturii, oricum, cu puterile tale nu vei scoate din lume patimile, păcatele, suferințele, și nici moartea. Omule: privește spre Cruce! Eu sunt Răscumpărătorul tău. Eu nu am avut păcat și totuși sufăr. Eu fiul fericitului Dumnezeu, m'am coborât din înaltele ceruri, ca să fiu ridicat pe cruce, ca să-ți arăt adevărata fericire, dacă mă iubești!

Nu căutați alt Cristos, alt profet, decât pe cel răstignit.

care atât de frumos învață ale sale învățături:

Poruncă nouă vă las vouă, ca să vă iubiți, ce va folosi de vă dobândi lumea întreagă și își va pierde sufletul său... Fericii cei îndurători ca aceia care... Ce minunată ar fi viața, dacă fiii lui Dumnezeu ar înțelege, că Crucea a adus legea cea nouă... s'ar iubi s'ar lupta nu pentru pământ ci pentru patria cerească.

Implăntează Dumnezeule în sufletul meu păgân Crucea Ta. Insemnează fruntea mea cu semnul credinței, ca să nu caut semne și minuni ca și evreii, ci la lumina credinței să Te recunosc pe Tine de împăratul împărățiilor, a cărui împărăție

nu este din lumea aceasta. Atinge urechile, ochii, limba și mâinile mele, ca să nu caut Dumnezei în știință, în bogăție, în cinste pământească, ci pe Tine să Te recunosc ca atotștiutor, atotputernic, cel mai frumos și cel mai bogat. Judecata mea o îndreptează, ca să nu caut alta fericire, decât aceea, care este cea adevărată întru împărăția Ta. Dumnezeule, binecuvântă umerii mei sufletești și trupești, ca să pot purta împreună cu Fiul Tău Crucea cea grea a vieții, suferințele, înfrustrările, necazurile mele, ca așa lepădându-mă de mine să-mi iau Crucea și să urmez pe Hristos întru împărăția Ta, — și așa să duc la bun sfârșit marea luptă a vieții mele.

Dacă aceasta s'ar fi întâmplat, poate altcum s'ar fi desfășurat și soarta acestui popor. E caracteristic, că în multe pagode chinezii au ridicat statuete lui Ricci, cinstindu-l ca pe un zeu.

Așa se vede, că chinezii nici odată n'au fost ingrați față de binefăcătorii lor. Timpurile rășboinice de azi, își au eroii lor chinezi creștini. Când flăcările rășboiului au cuprins și partea de sud a imperiului, guvernul chinez a numit și a ridicat la rangul de general pe călugărul franciscan Gabriel Gabria, incredințându-i supravegherea sanitară a armatelor pe front.

În general misionarul rezistă cu tărie și vijeliile rășboiului nu-i înfricoșează. Toate pericolele unei asemenea situații sunt suportate de ei 'cu vitejie. Numai patruzeci de călugări lazaristi au fost siliți ca să plece de la nord la sud, călătorind zi și noapte, pe jos și cu niște bărci ruinate pe ape. Diplomații francezi, din când în când transmit scrisorile lor prin contrabandă. Scrisorile acestea devaluesc soarta tristă, ce trebuie să îndure locuitorii din părțile aprinse de focul rășboiului.

Pe cale normală scrisorile nu ar sosi la destinație, pentru că în urma rășboiului serviciul postal dintre diferitele părți ale imperiului este suspendat, iar de alta parte s'a instituit un serviciu de cenzură atât de sever, care nu lasă să treacă nici o știre.

Misionarii, cari lucrează în China sunt împărțiți în patru

Misiuni în China.

În China lucrează mii și mii de misionari. Bombe zburătoare fac ruine din bisericile și școlile misionarilor, puhoai și cutremure de pământ nimicesc semănăturile lor, totuși ei nu dau înapoi. Nu se mișcă din locurile lor. Deși ei nu au arme de foc, mitraliere și avioane ca să se apere. Arma lor este credința, care adesea a biruit dușmani și mai periculoși, decât gazele otrăvitoare.

Poporul chinez — deși în mare majoritate și azi urmează religia păgână, iubește misionarii, pentru că vede, că aceștia numai binele îi vreau.

Cu ocazia ultimului recensământ s'a stabilit că China are 467 milioane locuitori. Dintre aceștia, cu mari greutate și

reușit, ca trei milioane să îmbrățișeze religia catolică. În secolul al VII-lea a fost un moment în istoria Chinei, când imensul imperiu era gata să primească în întregime religia catolică. Anume *Matheo Ricci*, un vestit misionar, a câștigat încrederea unui ministru, făcându-l să primească religia catolică. Cu ajutorul acestui ministru *Matheo Ricci* a ajuns în curtea împărătească. Misionarul a știut să facă ceasuri foarte bune. În urma acestui fapt a câștigat încrederea curții. Insuși împăratul l-a simpatizat foarte mult pe Ricci, care s'a și folosit de ocazie, ca să propovăduiască chiar împăratului Evanghelia. Împăratul se ocupa foarte mult cu cugetul încreștinării.

grupuri mari: Iezuiții, franciscanii, salezianii și lezaristi. Centrul misiunilor iezuite este în provincia Hopeh, în Taming, în nord. Teritoriul de misiuni are 2 milioane de locuitori. Dintre aceștia 38.730 sunt catolici. Teritoriul franciscanilor e la sud, cu centrul Paeking, provincia Hunan.

Teritoriul iezuiților dela începutul războiului cade în zonă de foc. Superiorul casei din Taming, în 4 Decembrie 1937 scrie următoarele:

„În 11 Noembrie a început asedierea orașului. Din 12 sunt aici japonezii. Nici un părinte nu a murit. Despre părinții dela sud nu știm nimica, pentru că nu mai este comunicație. Frontul nu este departe de Taming”.

De prezent 21 de părinți iezuiți lucrează pe teritoriul de războiu. Între aceștia 3 sunt indigeni. De efectivul misiunii mai sînt în loc preoți mireni indigeni, 7 teologi (1 chinez), 10 frați ajutători (1 chinez), 36 surori scolastice (14 chineze).

Pe teritoriul iezuiților au funcționat în anul trecut 20 de școli. În toamnă însă, în urma ploilor excesive, aproape toate s'au urnit așa că învățământul a fost întrerupt. Tot în toamna trecută s'au năruit și 2 biserici, umezeala a pătruns atât de tare clădirile, încât abia s'a putut ținea uscat o mică parte a altarului, pentru păstrarea cărților bisericesti, și pentru potir. După ploii a venit inundația, care a nimicit întreaga recoltă a anului viitor. Nu s'a secerat numai pe ridicăturile mai înalte. Cerealele înmagazinate au pu-

trezii, foamea bătea la ușă. Timp de treizeci zile cutremure de pământ au terorizat locuitorii. Un părinte scrie următoarele: „aceasta ultimă noapte am petrecuto în nedormire. Înainte era liniște adâncă. A urmat apoi un sgomot, asemănător cu uruiul carului. Apoi s'au cutremurat geamurile, pământul s'a clătinat, casa întreagă a tremurat. Locuitorii alergau pe drumuri, câinii urlau, toți șipau și se jeluiu”.

Sămăniile chinezi, le ajunge din încercări! De atunci tunete de arme culorează sunetul cutremurului și sgomotul apelor. Cei treizeci de sugaci din casa de ocrotire din Kasing au scăpat mai ușor. Un obuz căzut din senin a terminat pentru totdeauna.

Se înregistrează unele întâmplări care poartă timbrul providenței. La călugărițele canadiene o bombă a rupt acoperișul bisericii. Înăuntrul bisericii însă a deviat, și pe o spărtură făcută în peretele bisericii a ieșit în liber. Acoperișul, păreții s'au sfărâmat, numai călugărițele și altarul au rămas neatinse. S'a urnit și camera portarului din apropiere, lăsând totuși neatinse pe cele două femei chineze aflătoare acolo.

La călugărițele franceze chiar în fața altarului a căzut o bombă de 50—60 kilograme. N'a explodat. Întreaga capelă s'a umplut de un fum de pucioasă. O călugăriță stătea în genunchi abia la o depărtare de câțiva metri dela locul unde a căzut bomba. Nu i s'a întâmplat nimica,

Așa trăiesc în China misionarii. Viața lor e un pericol neîncetat, atîrnă de un fir de păr, e puternic, pentru că unul din capetele lui e ținut de Dumnezeu.

Bunavestire

Încă dela alungarea din rai a protopărinților noștri — Adam și Eva, — omenirea a trăit în nădejdea unui Răscumpărător, care s'o ridice iarăși la puțină de a se împăca cu Dzeu-Creatorul, pe care L-a jignit în mod atât de perfid, prin neascultare! Atunci când popoarele orbăteau în cea mai neagră rătăcire și depărtare de Dumnezeu și când însuși poporul iudeesc (— pe care Dzeu l-a ales în mod special ca să-l fie credincios, păstrându-l învățăturile Sale —) s'a depărtat de Dumnezeu — Iahve, iată că se întâmplă cel mai mare act de iubire a lui Dzeu-Creatorul față de creația decăzută.

Însuși Fiul lui Dumnezeu este trimis, ca să ridice omenirea la starea de împăciuire cu Stăpânul ei. Dacă omul nu s'a putut ridica—cu puteri proprii— la Dumnezeu, iată că se coboară Dumnezeu la om și încă în ce mod? Nu printr'un act de mărire dumnezească ci printr'o întreprindere de umilire, ca să ne arate nouă oamenilor, cât îi sunt de plăcute Lui, actele de umilire. Și într'adevăr, s'a umilit Fiul lui Dumnezeu, hotărându-se să se coboare din cerul Său prin de glorie și mărire, din mijlocul

corurilor ingerești ce nu începează a-L lăuda, și să vină pe pământ, unde știa că oamenii sunt răi și nu-L vor primi, nu-L vor asculta, ba mai mult... i-L vor chină și ucide, prin moartea crucei. Toate aceste motive, au fost totuși de dragostea ce Dumnezeu o are pentru noi oameni, și Fiul lui Dumnezeu s'a decis să vină în lume.

S'a umilit arhangelul Gavril, care din apropierea lui Dumnezeu, — căruia-l dădea o neîncetată laudă, — a coborât pe pământ, ca să vorbească cu o tânără fecioară: a făcut-o aceasta numai din respect pentru Fiul lui Dumnezeu și din iubire către omul decăzut. În sfârșit, s'a umilit Preacurata Fecioară Maria, care deși se notărise să rămână purtat fecioară, nestînd încă planul sf. Trinități, se supune poruncii dumnezeiești și prin cuvintele: „Iată rogha Domnului, fie mie după cuvântul tău”. (Luca 1, 38) acceptă a fi unealtă în mâna Providenței, care a hotărât coborârea lui Dumnezeu Fiul, printre oameni.

Din acel moment, — prin umblirea Spiritului Sfânt, — Cuvântul trup s'a făcut și opera mântuirii neamului omenesc a început. Bunăvestire a întrupării Fiului lui Dumnezeu — a fost primită cu frică și cu cutremur sfânt, de către însuși arhangelul Gavril, care avea să aducă pe pământ acest mesaj ceresc; a fost primită cu frică și cu cutremur sfânt de către Preacurata Fecioară Maria, de vreme ce ea nu știa de bărbacaci, se consacrase templului, și a umplut de cutremur, toate

generațiile de oameni, cari de aproape 20 de veacuri, au sărbătorit — an de an — amintirea acestei bunevestiri a mântuirii neamului omenesc.

Și nouă ni-se face o bunăvestire, oridecâteori, asistând la sf. liturgie, auzim chemarea preotului — slujitorul lui Hristos — care ne invită zicând: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dregoste să vă apropiați”. Unde ne trebuie o mai bună vestire, decât aceasta? Căci putem, — ba chiar suntem dator, — având frică de Dumnezeu, credință în El și iubindu-L cu adevărat, să ne hrănim cu dătătorul de viață, sfânt Trupul, și Sângele Său.

Acum mă des — când suntem în zilele sfântului și marelui

post, — să ne dăm toată silința, pentru a ne folosi cu fruct de această „Bunăvestire”, pe care de repetate și nenumărate ori, ni-o face Isus-Euharisticul. Să depunem tot efortul, ca să ne nevrednicim a serba pe cum se cuvine, măritul praznic al Învierii Domnului. Bunăvestire adusă de arhangelul Gavril, Preacuratei Fecioare Maria, să însemne pentru noi o piatră de hotar, între lumea mândriei din care am ieșit — ori trebuie să ieșim imediat — și lumea umilinții, pe care — cu atâta insistență — ni-o arată Mântuitorul.

Până nu-i târziu, să trăim în așa fel, încât Bunăvestire să fie într'adevăr, începutul mântuirii noastre.

P. Bologa

† Șiman Gheorghe

cantorul din Apșa de mijloc.

O năpraznică întâmplare a răpit din sinul celor viețuitori un țaran, care n'a avut nimic mai scump, decât legea Domnului.

Preoții din Apșa de mijloc (Cehoslovacia) Laurențiu Marina și Ion Mihalyi de multă vreme se trudes, ca în cele două parohii din Apșa de mijloc să se ridice locaș de închinare demn de majestatea dumnezeiască. După nesfârșite greutateși în definitiv s'a ajuns la o înțelegere, și s'a început clădirea a două biserici frumoase în cele două parohii din Apșa

de mijloc. Cel mai însuflețit pentru ideea clădirilor a fost cantorul Șiman Gheorghe om în vârstă de 44 ani, cu frica lui Dumnezeu, unul din preapuinii țărani români, cari a înțeles, că ce este creștinismul adevărat.

În ziua de 14 Aprilie a plecat din Apșa de mijloc împreună cu preoții, ca să preieie la gara din Slatina tinichiaua sosită, pentru acoperișul bisericilor. Câte planuri o mai fi făurind pe drum, mănând caii. Vedeau poate în închipuirea sa bogată strălucind în razele soarelui

turnurile celor două biserici, auzea poate glasul argintiu al bisericilor celor noi, zidite cu atâta trudă! Dâmbul Apșelor a devenit însă fatal pentru el. A scăpat din mână hâturile; când sa aplecat ca să le ridice, a căzut între cai. Caii speriați au început a goni, cum numai un cel speriat poate. Și cântorul Șiman în câteva clipe a fost zdrobit de copitele de oțel ale cailor, trupul lui gânjuit în jurul rudei a fost târât pe pământ, până când în hotarul Slatinei

carul a fost oprit de niște trecători. Cel care era *Gheorghe Șiman* nu mai era. Capul lui a fost zdrobit de nerecunoscut, iar trupul sfâșiat de pietrele drumului.

Preoții au scăpat ca prin minune.

Biserica noastră și românismul din Cehoslovacia are de îndurat o mare pierdere. Căci puțini, preapuțini țărani avem de talia lui Șiman Gheorghe.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

altceva, decât mărtrea Sa! Tinerii, cari încă sunt liberi, să urmeze drumul pe care i-l va arăta Mântuitorul; și vor afla viața Mântuitorului, urmând pilda dela alegerea ap. Matia, adică rugându-se.

Tinere, adresează-te lui Dumnezeu, și cere-l ca să-ți arate sfânta sa voință, atunci când vrei să-ți alegi un fel de viață, în care să poți să lucrezi pentru mai mare mărirea Lui și mântuirea ta. Nu te conduce nici după sfaturile lumii, nici după plăcerile sau interesele tale ori ale familiei; bunului Dumnezeu cere-l sfat și fi sigur că vei apuca pe calea cea bună. Rugăciunea, mortificarea și cuminecarea deasă, îți vor ușura această alegere importantă; dar nu numai atât, ci în orice împrejurări grele, observă aceleași reguli și Isus nu va întârzia să-ți trimită luminile Sale cerești. Iar când ai cunoscut cu adevărat inspirația cerului, nu mai sta pe gânduri, ci urmează-o cu toată hotărârea. Dacă sf. Matia, n'ar fi consimțit la alegerea lui ca apostol, sigur că nu s'ar fi supus voinței lui Dumnezeu și ar fi păcătuit. Iar, cine în cursul vieții acestuia nu ascultă de

Ucenicii Domnului.

12. Sf. apostol Matia.

„Și soartea a căzut pe Matia, și el s'a numărat cu cei unsprezece apostoli” Fapte, 1, 26.

Sf. Matia a fost ales de către apostoli după Înălțarea Domnului, pentru a ținea locul lui Iuda Iscarioteanul, ce vânduse pe Isus. Credincioșii adunați la un loc, au rugat pe Spiritul Sfânt să le facă cunoscut pe acel destinat pentru slujba apostoliei; ei au aruncat sorți și soartea a căzut pe Matia. Noul apostol a predicat cu mult zel, Evanghelia, printre popoarele din Iudeea și Etiopia, dar râvna sa i-a atras ura Iudeilor, cari l-au chinuit și pe urmă i-au tăiat capul.

Cași sf. apostol Matia, așa și nouă, Dumnezeu ne

destinează un fel de ocupație, pe care El vrea ca noi s'o deprindem. Dumnezeu e cași un Rege mare, care are o mulțime de servitori și tuturor, El le imparte slujbele și serviciile ce au de făcut; noi oamenii suntem servitorii acelui Rege. Cade-se a ne întreba — unul fiecare din noi — oare eu în serviciul acelui Rege sunt?

Nu cumva slujesc mândriei, dorul după bogății sau bucuriilor și plăcerilor? Si dacă așa este... să ne îndreptăm îndată, promițând lui Dumnezeu că deacum nu vom căuta

chemările lui Isus, nici Isus nu-l va recunoaște—în ceasul morții—de fiu al Său. Se va întâmpla a t u n c i, ceea ce scrie în Cartea Proverbelor: „Eu te-am che-

mat, dar nu m'ai ascultat; Eu voi râde în cele din urmă ale tale, pentru că a Mea este învingerea”. (Traducere)

Alin Vania

Papa prevestește înfrângerea comunismului sovietic.

În cursul unei audiențe generale pe care Papa a acordat-o, între alții, profesorilor și elevilor Seminarului rusesc, înființat de însuși Ponteficele (lângă biserica Sf. Antonio sull'Esquilino). Înaltul Părinte a rostit o impresionantă cuvântare în care între altele a spus următoarele:

„Țara și poporul rus gem sub povara unor nenorociri și suferințe, pe care nici o imaginație nu le poate concepe. Știm că, cu toate acestea acolo mai trăesc o mulțime de suflete bune și credincioase față de Dumnezeu.

„Institutul Rusicum” are mernirea să pregătească mijloacele pentru a le veni acestora în ajutor și de a pune capăt atâtor rele și torturi zilnice.

„Va sosi ziua când lucrurile acestea se vor schimba după voința lui Dumnezeu, iar nu după cum o vreau și o vor acești oameni.

Bunul Dumnezeu vede și poartă grija. Se va întâmpla poate mâine, sau într'un viitor apropiat ori îndepărtat? Asta e o calculație umană. Iar 10 ori 20 de ani, când este vorba de viața unui popor nu e o vreme prea „departe”.

AVIZ!

„Congregațiunea Mariană” de pe lângă Liceul de Fete „Domnița Ileana” din Sighet, aranjează un festival religios cu puncte de program și o piesă în două acte în sala festivă a Liceului de fete în zilele de 9 și 10 Aprilie a. c. sub

conducerea Dșoarei Doda Pop profesoară.

○ Intrarea benevolă.

Venitul este destinat pentru înzestrarea capelei greco-catolice, de unde niște răufăcători au furat toate covoarele.

Programul se va publica în numărul viitor.

Destindere între Reich și Vatican

La Berlin cercurile bine informate se așteaptă la o simțitoare destindere între Reich și Vatican.

Se vorbește foarte mult aci de vizita pe care cardinalul Hinniser a făcut-o cancelarului Hitler și se adaugă că vizita n'a avut loc decât după ce cardinalul luase mai întâi contact cu Vaticanul.

Numărul viitor va apare la 10 Aprilie

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Unul care se pregătește la moarte. Un negustor bogat din Cairul Egiptului nu de mult a clădit pentru sine un loc de înmormântare în cimitirul orașului. Lângă uriașul manzoleu și-a mai clădit și o casuță. De la terminarea clădirilor locuiește în aceasta casuță. În aceasta casuță de lângă locul său de înmormântare își petrece zilele sale acest negustor relativ tânăr încă, cu gândul, ca să se obișnuiască cu cugetul morții. Ca să se obișnuiască și mai mult cu acest gând, și-a comandat un sicriu pompos, care abia a fost transportat la locuința sa, s'a și culcat în el, ca să facă probă, dacă corespunde măsurilor trupului său.

În suburbia Soho din Londra foarte mulți streini locuiesc. Aici se adună toți aceia, cari vin în capitala Angliei în căutarea lucrului. Diferitele națiuni

au biserici proprii, unde li se servește cultul divin în limba lor. Preotul bisericii romano-catolice, sf. Patrick, a hotărât, ca în viitor în zece limbi să se predice de pe amvonul acelei biserici și a făcut posibilă și mărturisirea în zece limbi. Introducerea acestei inovații a produs mare bucurie în sânul credincioșilor.

Un testament ciudat. În trecutul apropiat a murit *Jon Stawe* supranumit regele bicicletelor, omul cel mai bogat al statului Minuesota din America.

John Stawe în toată viața lui a fost un om ciudat. Moștenitorii fericiți, în vederea moștenirii, au suportat bucuroși toate ciudățeniile lui. Cu bucurie s'au adunat în casa mor-tuală, când acolo a apărut notarul, ca să desfacă testamentul defunctului. Mare le-a fost însă decepția, când notarul a

citit din testament următoarele: „În ce privește averea mea, am luat dispoziții într'un testament aparte. Acest testament l-am așezat într'o carte din biblioteca din Washington. Dacă moștenitorii mei vor găsi testamentul în timp de o lună, vor avea toate drepturile. Dacă însă nu-l vor găsi, toată averea mea va trece în posesiunea spitalelor din Minueapolis.

Acest testament ciudat a atras interesul lumii întregi, dat fiind cazul, că biblioteca din Wasington are 2 milioane de volume și moștenitorii pot avea prea puțină nădejde, că în timp de o lună vor putea răscoli toată biblioteca. Ciudatul nabab de altcum a luat dispoziții, ca nimic să nu fie scris pe piatra lui dela mormânt afară de cuvintele:

„Cei cari m-au iubit în viața vor ști cine zace aci. Ceiaștă nici așa nu au nici o trabă cu mine”.

Dacă testamentul nu-l vor găsi, moștenitorii nu prea vor schimba inscripția.

Calendar săptămânal.

27 Martie — 9 Aprilie 1938.

27. Duminică III din post

Ap. Evr. 4, 14. Evg. Marcu 8, 34—38.

C. Matrona

28. Luni C. Ștefan

29. Marți M. Marcu și soții

30. Mercuri C. Ioan Scărarul † 580

31. Joi C. Ipatie

1. Vineri C. Maria Egipt.

2. Sâmbătă C. Tit

3. Duminică IV din post

Ap. Evr. 6, 13—20. Evg. Marcu 9, 17—31.

C. Nichita † 824

4. Luni P. Iosif † 883

5. Marți M. Clădic

6. Mercuri P. Entichie

7. Joi C. George

8. Vineri Ap. Irodiu și soții

9. Sâmbătă M. Eupsichie

La 1 Aprilie soarele răsare la 5'44; apune la 18'26 ore.

Până la sfârșitul lunei ziua crește cu o oră și 38 minute.